

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.954 van 22 maart 2013
in de zaak A. 207.188/X-15.272.**

In zake : 1. Bob NICOLAÏ
 2. Karin GEERAERTS
 beide woonplaats kiezend te 2900 SCHOTEN
 Botermelkbaan 16

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Vernailen
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 29 november 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juli 2012 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken betreffende de onteigeningen ten algemene nutte waarbij in het algemeen belang voor de aanleg van fietspaden langs de N121 de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Schoten, geel ingekleurd op de bijgaande plannen 1M3D8E G 021159 00, 1M3D8E G 021160 00, 1M3D8E G 021161 00, 1M3D8E G 021162 00 en 1M3D8E G 021163 00, onmiddellijk in bezit worden genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden betreffende de onteigeningen ten algemene nutte.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen, en advocaat Shauna De Leener, die loco advocaat Sven Vernailen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partijen zijn eigenaar van het perceel dat gelegen is aan de Botermelkbaan 16 te Schoten en dat kadastraal bekend is onder sectie D, nr. 201/M.

3.2. Bij arrest nr. 216.927 van 19 december 2011 vernietigt de Raad van State, op verzoek van de huidige verzoekende partijen, het besluit van 6 juni 2011 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken houdende de onteigening ten algemenen nutte waarbij in het algemeen belang voor de aanleg van fietspaden langs de N121 de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Schoten, aangeduid op de plannen 1M3D8E G 021159 00, 1M3D8E G 021160 00, 1M3D8E G 021161 00, 1M3D8E G 021162 00 en 1M3D8E G 021163 00 onmiddellijk in bezit worden genomen, “in zoverre het betrekking heeft op het perceel waarvan de verzoekende partijen eigenaar zijn, met name het

perceel nr. 201/M, waarop de inneming nr. 10 van de onteigening betrekking heeft”.

Het voormelde besluit kadert in het project “aanleg van fietspaden langs weerszijden van de rijweg, langs de gewestweg N121, Botermelkbaan, vanaf kilometerpunt 3,300 tot kilometerpunt 5,460”.

3.3. Met het bestreden besluit van 20 juli 2012 beslist de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken opnieuw dat in het algemeen belang voor de aanleg van fietspaden langs de N121 de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Schoten die geel zijn ingekleurd op de bijgaande plannen 1M3D8E G 021159 00, 1M3D8E G 021160 00, 1M3D8E G 021161 00, 1M3D8E G 021162 00 en 1M3D8E G 021163 00 onmiddellijk in bezit moeten worden genomen. Tevens worden de onroerende goederen, aangeduid op deze plannen, onteigend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemenen nutte. De tabel der innemingen die hoort bij het onteigeningsplan 1M3D8E G 021160 00, maakt ook melding van het onder randnummer 3.1 vermelde perceel van de verzoekende partijen, waarvan een gedeelte, te weten 39 ca, zal worden onteigend (inneming 10).

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6.1. De verzoekende partijen voeren aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hun het volgende moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen:

- “-schending van uitzicht : groenafscheiding, enige buffer tegen de baan, verdwijnt;
- inkijk, vermindering van privacy en woongenot;
- milieu en ecologisch nadeel : groene long gaat teniet;
- esthetisch nadeel”.

Er dreigt volgens de verzoekende partijen een ernstig en onherstelbaar nadeel bij de verdere uitvoering van het bestreden besluit vermits hun “eigendomsrechten onherstelbaar zouden aangetast zijn”.

Beoordeling

6.2. Het bestreden besluit heeft enkel de verklaring van openbaar nut van de verwerving van de betrokken gronden en de machtiging tot de onteigening met toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte tot voorwerp. De aangevoerde nadelen zullen zich slechts kunnen realiseren bij de effectieve tenuitvoerlegging van de onteigening, meer bepaald nadat de vrederechter zich over de vraag tot onteigening heeft uitgesproken.

De aangevoerde nadelen vinden derhalve hun rechtstreekse oorzaak niet in het aangevochten besluit, maar in de onteigening van de betrokken innemingen.

De verzoekende partijen zullen evenwel pas uit hun eigendom worden ontzet wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. De vrederechter kan die onteigening pas uitspreken en de provisionele vergoeding slechts bepalen nadat hij het aangevochten besluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst. De verzoekende partijen zullen de wettigheidsbezwaren die zij thans aanvoeren, nog kunnen doen gelden voor de vrederechter. Deze zal er uitspraak moeten over doen en, indien zij gegrond worden bevonden, zal het risico van het verlies van hun eigendom alsnog kunnen worden afgeremd. De dreiging van het verlies van de betrokken eigendom heeft geen moeilijk te herstellen ernstig karakter in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

6.3. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maart 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Stephan De Taeye